

رژیم جمهوری اسلامی در تلاش محدود کردن حقوق کارگران

انتخاب کرد؟ بنا بر این آیا قصد رژیم ضدکارگری جمهوری اسلامی از این اقدام محدود کردن بیش از پیش حقوق کارگران و استعمار شدیدتر آنان نیست؟ جواب همه‌ی سئوالات مثبت است. رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی، آنچنان از تشکل کارگران و سایر زحمتکشان وحشت دارد که حتی تاب تحمل ارگانهائی را که خود بوجود آورده ندارد. اما رژیم سر - مایه‌داری جمهوری اسلامی به عبث می‌کوشد تا با دست زدن به این گونه شگردهای ارتجاعی از رشد مبارزات کارگران جلو گیرد. بحران اقتصادی - سیاسی که هم اکنون گریبان رژیم را می‌فشارد هر روز عمیق‌تر شده و بی‌شک در آینده‌ی نه چندان دور با رساتر شدن فریادهای اعتراض زحمتکشان سراسر ایران، طومار سیاه آنرا در هم خواهد پیچید.

رژیم جمهوری اسلامی، به‌مراه سرکوب‌ساز - مانهای کمونیست و انقلابی و اعدام مبارزین کوشش جهت محدود کردن همه جانبه حقوق کارگران و زحمتکشان را نیز آغاز کرده است. همه بخاطر داریم که در جریان نرسنگونی رژیم شاه و بعد از آن، در کارخانجات و موسسات دولتی و خصوصی شورا‌های منتخب کارگران و کارمندان عملاً اداره‌ی امور این موسسات را بعهده گرفتند. بعد از استقرار رژیم جمهوری اسلامی، سرمداران رژیم از یکسو برای عوام‌فریبی و در ظاهر پیرامل تصمیم گیری شوزائی بعنوان "اطلی اسلامی" تکیه می‌کردند و از سوی دیگر در عمل شورا‌های منتخب کارگران و کارمندان در موسسات تولیدی و خدماتی را به بهانه‌هایی بوج و واهی منحل کرده و بجای آن از طریق انجمن‌های اسلامی، ارگانهای خبر - چینی ارتجاع - "شورا‌های اسلامی" را ایجاد کردند. باین ترتیب عملاً ماهیت شورا‌های منتخب و واقعی را منسوخ کرده و صرفاً تحت عنوان "شورا" مومل و وابستگان به خود را به کارگران و کارمندان تحمیل نمودند.

رقص اعلامیه‌ها

فریادهای دیوانه‌وار پاسداران خشکی - و خیس از عرق، در صدای رگبار محو میشد. مردم سحیح ایستاده بودند، از جایشان جنب نمی‌خوردند، آنها به‌جسد فوق در خون جوانی چشم دوخته بودند، آنها به دستها و جیبهای پرازا اعلامیه‌ی او خیره شده بودند، عده‌ای با خشم و نفرت به‌حرکات جنون‌آسای پاسداران می‌نگریستند و جمعی زیر لب میگفتند:

- بین تو را به خدا چه جوانی را کشتند...
  - عینا دستگل...
  - انشاء الله از جوانیتان شیر نمینید، آخه چرا اورا کشتید...
  - آخه مگر چه کرده...
- در ضمن گیروهاز، انبوهی اعلامیه، رقص کنسان، آسمان را سفید کرده، لبخندی بر لبهای مردم نقش بست، پاسداران همه‌یام به‌دست اعلامیه‌ها شلیک می‌کردند، اعلامیه‌ها آرام آرام پائین می‌آمدند، دستها آنها را می‌قاپید، رگبار مسلسلها قطع نمیشد...

اما گویا حتی همین مقدار "دست و دلبازی" در اعطای حقوق دموکراتیک به زحمتکشان نیز با شک و تردید برای زعمای رژیم شده و از همین رو تصمیم به از بین بردن تدریجی آن گرفته‌اند. اخیراً سرپرست اداره‌ی کل سازمانهای کارگری و کارفرمایی وزارت کار (فرما) طی نامه‌ی شماره ۳۹۹ مورخ ۱۵ تیر ماه ۱۳۶۰ به کلیه‌ی موسسات مذکور داده است که "طبق ماده ۱۸ آئین نامه‌ی اجرای شورای اسلامی کارکنان واحدهای تولیدی - صنعتی - کشاورزی و خدماتی، کارگاه‌هایی که کار آنها موقت یا فصلی میباشد مانند کارگاههای ساختمانی و راه سازی و نظائر آن مشمول قانون تشکیل شوراها نمیشد و بالطبع تا تهیه آئین - نامه‌ی اجرای مربوط مشروعت قانونی ندارند." به عبارت ساده‌تر سرپرست اداره کل سازمان های کارگری و کارفرمایی وزارت کار با یک تیش قلم بخش عظیمی از کارگرانی را که در کارخانه ها یا کارگاههایی که بصورت فصلی کار می‌کنند (و این امر البته نه فقط شامل کارگران ساختمانی بلکه همچنین شامل تعداد زیادی از کارخانه‌های مواد غذایی، موسسات کشاورزی و ... میشود) از داشتن شورا محروم کرده است. البته علت این تصمیم که براساس ماده ۱۸ آئین نامه اجرای شورای اسلامی دست بخت هیئت حاکم هم هست روشن نیست. آیا کارگری که از بخت بد و از روی ناچاری مجبور است بصورت موقت و فصلی در موسساتی کار کند، علاوه بر اینکه از حقوق تامین اجتماعی محروم است از این حق نیز باید محروم باشد؟ آیا نمی‌توان شورا‌های این گونه موسسات را نیز در آغاز شروع کار برای مدتی که موسسات بکار مشغول است

باخوانندگان...

به منظور وسیعتر کردن برد افشاگری در شرایط حفظان بارگنونی، سازمان مساع و وظیفه‌ی خود میداند که تعدادی از نشریه‌ی رهایی را مجاناً در میان زحمتکشان پخش کند. برای ادامه‌ی این راه و تامین هزینه‌های لازم از دیگر خوانندگان رهایی می‌خواهیم تا با افزایش کمکهای مالی خود ما را یاری دهند.

هسته‌های مقاومت نوردی را سازمان دهیم